ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29 Ἰανουαρίου 1920 Ἀνακομ. Λεῦρ. Ἰγνατίου Ἱερομ. Αν. ἡλ. ὡρ. 7 1 22 Δύσ. 5 57

ΛΕΠΤΑ 15 | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 1012 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Ν. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεσφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Η ΝΕΑ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀρχίζει ἡ νέα Διάσκεψις τῆς ἐργασίας της ἐν Λονδίνῳ, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἐμεσολάβησε μία μακρὰ διακοπή ὀφειλομένη εἰς τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἐπελθοῦσαν κυβερνητικὴν μεταβολήν. Οὐσιαστικῶς ἡ Διάσκεψις δὲν ἀρχίζει ἀλλὰ συνεχίζει τὰς ἐν Παρισίοις διακοπείσας συνεδριάσεις της καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ ταχυτέρου τερματισμοῦ τῆς ἐκκρεμότητος, ἐδῶ δὲ ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος, παρουσιάζεται ἐνώπιον τῶν Συμμάχων τόσον ἐπιτακτικὴ ὥστε δὲν τοὺς ἀφήνει νὰ χάνουν καιρὸν εἰς συζητήσεις, τοῦτο δὲ καταφαίνεται ἐκ τῆς ἀρθρογραφίας τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν ἡμιεπισήμων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων.

Ἀλλ' ἤδη δέον νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν ἡ νέα Διάσκεψις συνεχίζουσα τὰς ἐργασίας ἐν Λονδίνῳ, θὰ εὑρίσκεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς ψυχολογικὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας εἰργάζετο ἐν Παρισίοις, ὅπου μία μερὶς τοῦ Γαλλικοῦ τόπου, ἐπηρεαζομένη ὑπὸ κύκλων χρηματιστικῶν καὶ ἐμπνεομένη ὑπ' αὐτῶν εἶχεν ἀρχίσει ὁλόκληρον ἐκστρατείαν φιλοτουρκικὴν ἐξίς τὸ ἐρώτημα τοῦτο τὰ πράγματα ἀπαντοῦν "ὄχι". Ἡ νέα Διάσκεψις ἐν Λονδίνῳ ἢ καὶ ἐν Παρισίοις ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, θὰ ἐργασθῇ σήμερον ὑπὸ ψυχολογικὰς συνθήκας ὅλως διαφόρους ἐκείνων ὑπὸ τὰς ὁποίας διετέλει ἐσχάτως ἐν Παρισίοις εὐνοϊκῇ διὰ τὴν Τουρκίαν.

Σήμερον οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς— τῶν ὁποίων ἡ ἀπόφασις εἶναι ἐκ τῶν προτέρων γνωστὴ κατ' ἀρχὴν — δὲν θὰ εὑρεθοῦσιν εἰς τὴν ὀξυκόλον θέσιν, καθ' ἣν τὸς πρέπει νὰ ἐνδιαιτᾶται ἐὰν πρέπει ν' ἀποφασίσῃ τοῦτο ἢ ἀκαίνο. Δεδομένου ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει ὁ τόπος εἶναι διῃρημένη. Σήμερον ὁ ἴδιος τόπος, ὅστις πρὸ δεκαημέρου ὑπερημύνετο τῶν Τουρκικῶν δικαίων, ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Τοῦρκος εἶναι ὁ ἴδιος πάντοτε καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς ἐκδίωξίν του ἀπὸ τὰ παρανόμως κατοικήσαντα ἐδάφη. Ἀλοίμονον θὰ ἦτο ἀληθῶς ἀνάξιος τῆς ἀποστολῆς του ὁ τόπος, ἐὰν δὲν ὁμολόγει τὴν ἀλήθειαν ὅπως ἐκ τῶν πραγμάτων πλέον παρουσιάζεται αὐτή.

Ἡ νέα Διάσκεψις λοιπόν, ἐπιλαμβανομένη ὁριστικῶς τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος, θὰ εὕρῃ ἐνώπιόν της σήμερον γεγονότα ἀποδεικνύοντα ὅτι ἀνοχὴ καὶ ἐπιείκεια δὲν ἐπιτρέπονται πλέον. Θὰ εὕρῃ ἐνώπιόν της ὄχι μόνον τὸν Τοῦρκον τὸν ἀκατανόητον ὁ ὁποῖος ἐθεώρει ὡς ἁπλῆν τοῦ Σουλτάνου τὴν σφαγὴν ἀόπλων Ἑλλήνων ἢ Ἀρμενίων, ἀλλὰ καὶ τὸν βάρβαρον κατακτητὴν, τὸν ὁποῖον ἡ ἀτεμωρησία ἀπεθάρυνεν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ ἀπειθῇ οὗτος ἀναντίον τῶν συμμαχικῶν φρουρῶν, νὰ φονεύσῃ Γάλλους στρατιώτας καὶ νὰ διαρπάσῃ γαλλικὰς ἀποθήκας ὅπλων· ὅλα δὲ αὐτὰ ἐν πλήρει ἀνακωχῇ καὶ καθ' ὃν χρόνον ἀποφασίζεται ἡ τύχη του καὶ μερὶς τοῦ Γαλλικοῦ τόπου τὸν ὑπερασπίζεται.

Ἐπὸ τοιαύτας ψυχολογικὰς συνθήκας εὑρισκομένη ἡ Διάσκεψις, ἔχουσα παρὰ τὸ πλευρόν της οὐσσιμον τὸν Συμμαχικὸν τύπον, ποίαν θὰ λάβῃ ἀπόφασιν; Δὲν χρειάζεται προφητικὴ δύναμις διὰ νὰ τὸ προεῖδῃ τις. Τὰ μέλη τῆς Διασκέψεως ἀνέκαθεν ἐξεφράσθησαν περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἡ Τουρκία ἐκδιωχθῇ ἐξ Εὐρώπης καὶ περιορισθῇ εἰς τὰς καθαρῶς Τουρκικὰς περιοχάς. Τοιαύτην προὐτίθετο πάντοτε νὰ λάβῃ ἀπόφασιν, οὐδὲ μετεβλήθη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ γνώμη της. Ἡ πρὸ τινος δὲ παρουσιασθεῖσα ἀκαταστατοῦ Γαλλικοῦ τόπου οὐδόλως ἐπηρέασε τὴν Διάσκεψιν, ἀφοῦ ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, παρ' ὅλην τὴν δημοσιογραφικὴν καμπάνιαν ἥτις εἶχε δημιουργήσει μίαν ἀτμόσφαιραν φιλοτουρκικήν, ὁ νέος Γάλλος πρωθυπουργὸς κ. Μιλλεράν προέβη εἰς τὰς γνωστὰς δηλώσεις καθ' ἃς ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας μένει ἀμετόβλητος καὶ οὕτω ἦτο ἐπὶ Κλεμανσοῦ.

Καὶ ἤδη ἡ Διάσκεψις πρόκειται νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸ περίφημον Τουρκικόν. Ἐκλήθη καὶ ὁ κ. Βενιζέλος νὰ μεταβῇ, ὁ τόπος ζητεῖ τὴν ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου λύσιν, καὶ ἐν τούτοις οἱ ἠττημένοι Τοῦρκοι, οἱ ἐκλιπαροῦντες τὴν ἐπιείκειαν τῶν Συμμάχων διὰ τὴν τύχην τῶν ἀποτολμοῦν πραξικοπήματα, ὡς τὸ τῆς Καλλιπόλεως, ἀθώνουν Νεοτούρκους ὀργιάσαντας κατὰ τὸν πόλεμον, ὑπακούουν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ ὄθθεν ἐπαναστάτου Κεμάλ, καίουν εἰσέτι καὶ ἐξανδραποδίζουν καὶ διαρπάζουν καὶ σφάζουν καὶ ἀπειλοῦν. Τί ἄλλο εἶναι ὅλα αὐτὰ ἢ εὐοίωνα σημεῖα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν, ἐνισχύοντα τὸ ἔργον τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ καὶ ἐπιταχύνοντα τὴν ἀπόφασιν τῶν νικητῶν; Ὁ χρόνος θὰ τὸ δείξῃ. Ἂς ἴδωμεν ὀλίγον ἀκόμη ὑπομονήν. Εἶνε ζήτημα ὀλίγων πλέον ἡμερῶν.

ΕΚ ΔΙΚΕΛΗ

Ἡ χθεσινὴ ἄφιξις τοῦ στρατηγοῦ κ. Ἰωάννου. — Ἡ γενομένη μεγάλη ὑποδοχή.

Χθὲς περὶ τὴν 12 1)2 τῆς ἡμέρας ὥραν ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης ὁ ἀντιπρωτιλλικοῦ ὁ ἥρως στρατηγὸς Ἰωάνου, διοικητὴς τοῦ συσταθέντος Σώματος Σμύρνης, περιλαμβάνοντος καὶ τὴν Μητροχίαν Ἀρχιπελάγους. Ὁ λαὸς εἰδοποιηθεὶς ἐπὶ τὴν πρωτεραίαν τὰ τῆς ἀφίξεως ἔσπευσε νὰ συγκεντρωθῇ εἰς τὴν ἀποβάθραν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον παραταχθῇ πρὸς ἀποδοχὴν τῶν ἱμῶν δύο οὐλαμοὶ τῆς ἐνταῦθα Ἱππικῆς Ζουζουραχῶν καὶ ὅλοι οἱ σαλπιγκτοὶ τῆς Φρουρᾶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἀξιωματικῶν κ. κ. Ἀμβράζη καὶ Μιτσιάου.

Τὰ κατοσιήματα εἶχον κλεισθῇ ἐνωρὶς, καὶ ἀπὸ τῶν ὡ, καὶ πλέοντα οἰκίαι εἶχον σημαιοστολισθῇ.

Τὴν 12ην ἡμιβῶς καὶ ἐφθασεν ἐκ Περγάμου καὶ ὁ μέραρχος κ. Τσεροῦνη, ἵνα ὑποδεχθῇ τὸν στρατηγόν. Ὁ τοῦ ἄλα τὸ ἀντιστρατιωτικὸν ἐφάνη εἰς τὸν ὁμίζοντα ὁ κ. Μέραρχος, ὁ κ. Φρύμαχος μετ' ἄλλων τῶν ἀξιωματικῶν τῆ. Φ.ιυ.ᾶ, ὁ δήμαρχος κ. Β.σιλεῖον, ὁ ἀμοστολιοὶ ἀντιπροσωπος κ. Ἀναγνωσιόπουλος, ἄτιατες οἱ ἐμπορεῖ ἐν σώματι καὶ πλῆθος ὁσμου καὶ στρατιωτῶν συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν ἀποβάθραν.

Ἐβοὺ, ὡ, ἠγυροβάλησε τὸ πολεμικὸν ὁ κ. Μέραρχος, ὁ κ. Φ.ιύμαχος, καὶ ὁ κ. Λιμενάρχης ἐπιβαίνοντες βενζινάτου διεφρεωθῶσαν εἰς αὐτὸ καὶ ὑπεδέχθησαν τὸν Στρατηγὸν, τὸν ὁποῖον συνώδευσαν ἔπειτα ἐξερχόμενον καὶ ἀποβιβζόμενον. Ἅμα τῇ ἀποβιβάσει τοῦ ὁ φρυ.ιαρχος κ. Πορίσης ἔσπευσε πρῶτος νὰ τὸν προσφωνήσῃ, ἐν ᾧ ὁ στρατὸ, παρουσιάζεν ὅπλα καὶ οἱ σαλπιγκταὶ ἐσάλπιζον τὸ κεκανονισμένον σάλπισμα.

Μετὰ ταῦτα ὁ δήμαρχος κ. Βασιλεῖου προσεφώνησε τὸν Στρατηγὸν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων Δικελῆ διὰ καταλλήλων φράσεων, μεθ' ὃ οἱ χαριτωμένοι δεσποινίδες Ἑλένη Γιουρουκέλη καὶ Ἄννα Τουλουμτζόγλου προσέφερον ἀνθοδέσμας εἰς τὸν Στρατηγὸν προσφωνήσασι δ' ὡραιοτάτων ἀπαγγελιῶν, μεθ' ὃ ἀντιφώνησεν ὁ Στρατηγὸς διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχήν.

Ἐπηκολούθησεν ἐπιθεώρησις ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ τοῦ παρατεταγμένου στρατιοῦ καὶ ὑπὸ τὰς ἀτελευτήτους ζητωκραυγὰς τοῦ παριστάμενου πλήθους ἐπιβὰ μετὰ τοῦ Μεράρχου αὐτοκινήτου καὶ μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Φρουράρχου, ὅπου τῷ προσφέρθησαν ἀναψυκτικὰ καὶ πρόγευμα. Κατ' ὀλίγον διάφοροι κυρίοι καὶ ὁ.σιοι.νοὶ, ἔρχονον αὐτὸν μὲ ἀρμάτα καὶ ἄνθη.

Μετὰ μ.ρὶν συνεργασθῶν μετὰ τοῦ κ. Μεράρχου, ὁ Στρατηγὸς ἐδέχθη τὰ πολιτικὰ Ἀρχὰς τῆς πόλεως, κ.ὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Φρουρᾶς, τὴν ἴδη δ.μ. ὡ. ἀν ἀνεχώρησε διὰ Πέ.γαμον προ. ἐπιθεώρησιν τῆς ἠρωϊκῆς Μεγ. Ἀρχιπελάγ υ, τὴν ὁποίαν αὐτὸς, ὡς ἐνεσήμησε τὸ πρῶτον καὶ τὴν ὁποίαν τοσάκις ὠνήγησεν εἰς τὰ περίλαμπρα πεδία τῆ νίκης καὶ τῆς τιμῆ.

Δικελῆ, 26-1-1920

Β. Κ. Σκαφιδᾶς

ΤΟ ΜΑΛΔΩΝ ΕΠΕΙΓΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ο ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΥΡΩΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Ὁ κ. Ἀντωνέσκο, ὅστις ἀντιπροσώπευσε τὴν Ρουμανίαν ἐν Παρισίοις εἰς μίαν δύσκολον περίοδον, ἐπέδωκε πρὸ τινων ἡμερῶν τὰ ἀναλητήριά του εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ κ. Ἀντωνέσκο ἐπανέρχεται εἰς τὰς πολιτικὰς ἀσχολίας του, ἤτοι εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἰκονομολόγου καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς, ἀφοῦ ἐξυπηρέτησε μεγάλως τὴν πατρίδα του, τὴν ὁποίαν προέτρεπεν ὅπως ὑπογράψῃ κατὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων μὲ εἰρήνην ἥτις ἐπλουτίζει τὸ ἔθνος τῆς.

Συντάκτης τῆς γαλλικῆς «Ματὶν» συνωμίλησε μὲ τὸν κ. Ἀντωνέσκο διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν κατάστασιν τῆς Εὐρώπης περὶ τῆς ἀπείας ὁ Ρουμανὸς πολιτικὸς ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς :

— «Εἰς τὴν νέαν ἱστορικὴν ἐποχὴν ἡ τις μέλλει νὰ ἀκολουθῇ, οἱ οἰκονομικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν λαῶν πρόκειται νὰ καὶ ἐξαρτῶνται τὸν λόγον. Ἡ ὁ λοιπὸν τὸ γίνεται. Ἐὰν τὸ συνάλλαγμα σις εἶναι ἡ λατιωμένον ἐν σχέσει πρὸς τὸ δολλάριον, τὴν λ.ρα ἢ πρὸ τὰ νομίσματα τῶν οὐδετέρων κρατῶν, ὑπερῆρεν ὅμως κατὰ πολὺ τοῦ συναλλάγματος τῶν χω ὧν τῆς ὁ πόλε δδημιουργήσατε καὶ ἠγεμθε ὑπάτε. Ἡ Ρ υμανία, ἡ Πολωνία, ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ ἡ Γι υγοσλαβία θὰ εὐ.ιοιωθῶσι σεβὸν ἐν ἀπ ιύ ῳ ἀδυνα μ ᾳ νὰ προβοῦν εἰς ἀγορὰς ἐν Γαλλ ᾳ ἢ ἐν Ἰταλίᾳ, κατὰ μεζ ονα δὲ λόγον ἐν Ἀγγλ ᾳ καὶ ἐν ταῖς Ἡνωμένοις Πολιτεῖαις.

Κ.τὰ τὴν γνώμη μου, ὁ σχη ματισ.ὸ ἑ ὸς οἰ.ονομικοῦ εὐ.ιοιωθῶσι μεταξὺ τῶν Συμμάχων εἶνε τὸ μέ λον ἐπείγον καθῆ ον ὅπερ ἐπιβάλλεται τὰ ἐ.ειν υ, εἴ.ινε; θέλουν δ.ιω: ἡ νέκη μὴ μείνῃ κενὴ λέξι., θὰ ἰδῆμε τὸ ὅτι θὰ ἐξυπηρ.ε ήσῃ μεγάλω, τὰ συμφέροντα τῶν Συμμάχων.

«Ἐὰν τὰ πράγματα ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμ ον των, τον ὁποῖον βαδίζουν, θὰ φθάσῃς εἰς τὸ σημεῖον νὰ δημιουργήσῃ τε μεταξὺ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐ.ώπης καὶ τῆς Γερ.ανίας μίαν ἀκατανόητον συμμαχίαν πενίας. Τὸ ρουμανιὸν λέι καὶ τὸ μάρκον ἔχουν τὴν αὐτὴν σχεδὸν πτῶσιν. Θὰ ἀναγκασθῶμεν, ἡμεῖς καὶ οἱ γειτονές μας, νὰ ἀγοράζωμεν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν τὰ βιομηχανικὰ πο ὑντε τη; καὶ νὰ πωλῶμεν εἰς αὐτὴν ὡ, ἀντ ἀλλαγμα τὰ δημητριακά μας, τὰ πετ ἐλαιά μας καὶ τὴν ξυλείαν μας. Τὸ αὐτὸ θὰ πράξουν ἡ Πολωνία καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία. Θὰ ἐπακολουθήσῃ μία προσεγγισις, ἡ ὁποῖα θὰ ἐνισχύσῃ μεγάλω; τὸν χῶ.ινον ἐχθρόν μας.

«Ἐφοτιῶ τὴν προσοχὴν σας καὶ ἐπὶ ἄλλου σημείου. Γινεται λόγος; περὶ κυκλώσεως τοῦ μοσκοβικισμοῦ δι' ὁλοκληρωτῶν συμπαλεγμάτων, δηλοδὴ, δια νὰ ὁμιλήσωμεν σαφεστερον, λέγεται ὅτι θὰ προταχθοῦν κατ' αὐτοῦ τὰ πολωνικὰ καὶ τὰ ρουμανικὰ στρατεύματα. Πῶ; θέλετε νὰ φέρωμεν αὐτὸ το βάρος ὅταν μία στυλὴ μ.ὰ. στοιχίζει 1.500 λέι καὶ ἕνα ζευγ ς ὑποδημάτων 800;

«Ἰδοὺ τί προτείνω

«Ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰταλία, τῶν ὁποίων ἡ συμμαχὴ πίστις ἀπωτελεῖ λαμπρὰν ἐγγύησιν, νὰ συνάψωσι ἐν διασυμμαχικὸν δάνειον. Αἱ οὐδετεραι χῶραι αἵτινες ἐπλούτισαν ὑπερμέτρω., ἤτοι ἡ Ὁλλανδία, ἡ Σκανδιναυία, ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Ἐ.βετία, βιβάσ; θὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ δάνειον τοῦτο διότι βέβαιον ἐκεῖ τὰ κεφάλαια. Ἔχουν συμφέρον νὰ ὑψώσουν τὸ συνάλλαγμα τῶν Κρατῶν εἰ, τα ὁποῖα δύνανται νὰ πωλήσουν τὰ πρεῖν τα των. Ἐὰν πλέον ἔχουν καὶ αὐτοὶ ἀνάγκην τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τῶν δημητριακῶν, τὰ ὁποῖα εὑ.ισκονται εἰ, τὴν Ἀνατολικὴν Εὐ.ώπην. Τέλος; ἐξαιτοῦνται ἀπὸ σά, ὑφ' ὅλας τὰς ἀνόψεις. Ἐὰν τῆς ἀποδόσεω; τοῦ δανείου τούτου, οἱ μεγάλοι μας σύμμαχοι θὰ ἦ σιγον εἰς ἡμᾶ, τὰ μικρὰ Κράτη τῆς ἀνατολικῆς; καὶ κεντρικῆς Εὐρώπης τρεχούμενον λογαριασμόν.

«Μὴ φοβεῖσθε ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο θὰ βάλῃ τὸ συνάλλ.γμά σας. Σχεδὸν ὁλόκληρον θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς ἀγορὰς ἀπὸ τὴν γαλλικὴν, ἀγγλικὴν καὶ ἰταλικὴν βιομηχανίαν εἰ; τὴν πληθυ.μὴν τῶν κουλονίων μας, εἰς τοὺς; κομισσὰς συμμάχους; καὶ εἰς ἐξοδα τῶν ὑπηκόων μα, εἴτινες θὰ ἰαξειδεύουν εἰς τὴν δυτικὴν Εὐ.ώπην.

«Ἐξασφαλίζοντες, χάρις εἰς τὸ δάνειον τοῦτο, ἐ μὲν ἀστοσον δύο ἢ τριῶν ἐτῶν, θὰ ἐβιέσωμεν ἐφ.ο.ε.ιον ταχέω; τὸ συνάλλαγμα μας, τὰ σε ζυήματά μας θὰ καθιστανται καὶ πάλιν μέσ ν συναλλαγῆ; ὁλοι τοῦ ὁ οἴου θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συνεργασθῶμεν μαζὶ σα;. Θὰ καθιστάμεθα πρὸς τούτοις ἱκανοὶ νὰ θεσπίσω θεσῆς; τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς νοτίου Ρωσσία; τῆ; ὁποίας τὰ προϊόντα σᾶ εἶναι ἀναμφίτιτον, ἐὰν δὲ θέλετε νὰ μένετε εἰ, μὰ; δαπανηρὰν δουλείαν ἀπέναντι τῆς Ἀμε ρικῆ;.

«Ὅταν ὑ.ιέβαλα τὰς ποοτάσεις ταύτας εἰς τὰ συμμαχ καὶ συμβ ὁλια, οἱ Γαλλοὶ πληρεξούσι.ι τὴς ἐνέ ρειαν ἐ; ὁ.ωλήρου. Μόνοι ἡ Ἀγγλία καὶ οἱ Ἡ ωμένοι Πολιτεῖαι προέβαλον ἀντιρρήσεις. Ν μιζω δι; εἰ Ἰδέα τῆς Ἀγγλία; μετεβ ήησ ν. Ὅσ ν ἀφορᾷ ἐμ ἐς Ἡνωμένας Πολιτεῖας, νομ ζω ὅτι θὰ συμβῇ καὶ ἐν εἰρήνῃ ὅ,τι κ.ὶ ἐν πολέμῳ. Δὲ ὑπ ἠδύνατο αὐτοὶ νὰ παρομείνουν πλέον μακρὰν τοῦ οἰκονομικοῦ εὐρωπ τοῦ ἀγῶνο, ὅπως δὲ ἠ ωνήθησαν νὰ μεινουν ἔξω τῆς ἐνό ιλου ω.ίνῃ τῆς Εὐ.ώπης.

«Δὰ νὰ μὴ ὑποκλεοθῇ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆ, τοῦ συναλλάγματος αὐτῆ, με ἐν τῶν ἐν Εὐ.ώπῃ καὶ διὰ νὰ ἀνοιξῇ ἀγορὰς εἰς τὴν βιομηχανίαν τη;, ἡ Ἀμερικὴ θὰ ἠ ηαγκ.ζετο ἐκ τῆς ἀναποφεύκτου ἀνάγκη; νὰ μ.ᾶ. παράσχῃ τὴν συνδρομὴν τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς ἰσχύο τη . Τοιουτοτρόπω; θὰ ἀπεκαθίστατο ἡ ἰσορροπία μεταξὺ τῶν νομισματι ῶν ἀξιῶν, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναντ ια γίνουν συναλλαγαί. Οὔτω θὰ ἄπεο βεῖτ ὁ κίνδυνο; τοῦ νὰ δημιου γηθῇ μία συμμαχία μεταὶ τοῦ γερμανιοῦ μάρκου καὶ τῶν νομισμάτων μας, συμμαχία τὴς ὁποίας ὁ πολιτικὸ, ἀντίκτυπος ἶναι ἐπικίνδυνος.

Καὶ σεῖς οἱ Ἰδιοι θὰ ἐπανεύρετε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας καὶ ὅ,αν γίνετε κύριοι τῶν ἀγορῶν τῆς ἀνατολικῆς Εὐ.ώπης, θὰ ἐ.ετε ἰσχυρὸν δίκλον διὰ νὰ ἀπαγκ.σῆτε ἡν Γερμανίαν ὅπως ἐπιλ.ηρώσῃ τὴς ὑποχρέώσεις τη;, ἡμᾶγμα τὸ ὁποῖον οἱ λαοὶ ὀδν θὰ θελήσουν πλέον νὰ πράξουν διὰ τῶν ὅπλων. Ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνῃ σύντονο, ἐργασία, ὁ ὁτι συνάπτουσι ἤδη δεισμοὶ μεταξὺ τῶν χωρῶν τῶν ὁτιοων τὰ νομίσματα ἔχουν ἐλαττ.ν.

ΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Κω ;τολις. — Ὁλόκληρος ὁ τουρκικὸς τυπος, ὅτι πολυ.ήλων ἄ.ῶν σχολιάζει καθ' ἑκάστην τὴ.ηλέλουσαν ἀπόφασιν τῆς Συνδιασκέψεω, περὶ τῆ, Τουρκίας; διὰ μὲν φαινομενο, ὡ, ἐπικαλούμενος τὴν λ.γικὴν ὅτιως πρωτεύουσ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην· διὰ δὲ ἐμπτοσ ἐξικνούμενος; καὶ μέχρι; ἀπειλῶν συγκαλυμμένων καὶ ἐπισεινῶν τὸ φασμα τοῦ μπολσεβικισμοῦ δ.είνε, ὡ.ίζ χρῆζεται ἐτοίμη ἡ Γουρκίανα ἀκπιοποιήθῃ πρὸς ἐκδικ.ίν τὴ; κατὰ τοῦ μέλλοντος νὰ πρεσγνηται αὐτὴ μεγ.στο ἀδικήματο;. Σὲ παραθέτω σ.ολία τινα ἐκ τῆς ἀρθρογ.ραφίας τῶν κυριωτέρων ὀργ.ών τοῦ σχ.ματίσῃε μι ρον ἰδέαν τῆς ἀντιλ.ψίας τοῦ τουρκικοῦ τύπου.

Ἡ «Γενὴ Γκιὸν» γ.ρφει ὅτι ἐν μόνον πρᾶγμα ἀπαβ.ίνει πρόβλ.ον ὅτι ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γαλλία δὲν συγκατετέθησαν ὅπω, τὸ μελετ.μενον τρομερὸν πλῆμμα κατεκεχῆ κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆ, Τουρκία; ἐν τῷ ζῆ ηματι τῶν Σεβῶν καὶ τῆ; Κω;τολε.ω; Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Γαλλία π. χ. δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ παρατεχθῇ τηκπατοπαραδοξου αὐτῆ ἐν Ἀνατολῇ πολιτικῇ. Ὅσον ἀπορᾷ τὴν Ἰταλίαν πολλαὶ; ἐπανελαμβανομε ὅτι τὸ πολιτικὸν αὐτῆς συμφέρον ἀπαιτεῖ τὴν ὑπερξῖν Τουρκίας ἰσχυρᾶς ἐν τῇ ἐγγυ, Ἀνατολῇ. Ν μίζομεν περιττὸν νὰ ἐμμαινόμεν ἐπὶ τῆς κατ.ρωμένου ἀδικίας ἥτις θ.ἐκδυσεται τόσω σκληρὰς τὰ δικαιώματα ἑνὸς λαοῦ ἀριθμοῦντος ὀπτοσ.ὶν πολλῶν ἐτῶν. Ἐν τούτοι, δὲν ἀποθαρρυνόμεθα, διότι τὰ παντα καταβελτιόνονται ὅτι ἐν τῇ Συνδιασκ.ψει τῶν Παρισίων ἡ ἄ.ινα τῶν Τουρκικῶν δικαίων οὐδὲ ἀπωλεσ οὐδὲ ἀδυνατο εἶνε καὶ ἐπιλ.ζόμεν ὅτι διὰ τὴ; ἀμόνης τούτης τὸ Τουρκικὸν ζήτημα θὰ δυνηθῇ νὰ προτιμᾶθῃ τὸν ἀκριβῆ καὶ ἁπλοῦν αὐτοῦ χαρακτῆρα. Τὸ τουρκικὸν ζήτημα εἶνε λίαν λεπτεπίλεπτον καὶ ἀκανθῶδες καὶ ἐκεῖνοι εἶνε.ινες θὰ ἐπιλυθῶσι τὴς λύσεω; τοῦ ὁρεῖλουσι νὰ λαβ.ῶσιν ὑπ' ὄψιν πάσα; τὰς πιθανότητας καὶ δὴ καὶ μεγάλας ἐκπλήξεις. Αἱ ἐκβιασμένοι λύσεις, δυνατὸν νὰ προκαλέσωσι μετρμέλειαν.

Ἡ «Πλεγιαρ Σεριαχ» ὀρμιον συνεπηρεκεν τοῦ καλλιτερου Τουρκου δημοσιογ.ρφου Ἀλῆ Κεμὰλ δὲν γ.ρφει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζη ήματος .

«Σήμερον ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, τὴ, τὶς ἀντιμαθένεται ὅτι τὸ καλλιτερον καὶ ἀσφαλέστερον ἐ.ιείμε τῆ, αὐ οκρατορίας μας ἐγκειται εἰς τὸ ὅτι ὑπὸ αὐτὰς ἀκατανοήτους δυνα.μεις ; τὸ Συνδιασκέψεω καὶ τὸ Χελιφάτον. Πάντες ἀνεξαιρέτως κατοικοῦμεν ἐπὶ ἑκτὸς ἐκ δύο τεν ῶν ζητημάτων τοῦ Συμπανατου καὶ τοῦ Χαλιφ ου καὶ τῶν ἀγγ.ικῶν ἢ; ταῦτα ἔρπουσιν εἰς τὴν Εὐρώπ.ν, ἡ ποινὴ θὰ ἐπεφέρετο οἱ πρᾶξεις τῶν Κομιτατιῶν ἀπὸ πεντ.ετίας ἤδη δὲν θὰ περιωρίζετο μόνον εἰς τὴν ἀπώλειαν τῆς πρωτεύουσ ης μας καὶ τῶν Στενῶν ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ Σουλτάνος θὰ ἐξεπλ.κοντο ἀπὸ τὴν Κύριος μέσον ἐ.ιείδε εἶον σχῆμα θὰ προσλ.μβάνει τὸ μέλλον εἰς τὰς ἀσχατιὰς τῆς Ἀνατολῆς τουρκικὸν Κ.τοῦ. Τοῦτον τεθέντος ὁ ἄρτιον πόσο ἐκτεβαλλεται ὁ συνοσεπτιμὸ; μας περὶ τοῦ θ.ίνου ἐκείνου, ὅστις σήμερον ἀπε τελεῖ τὴν μονοδικὴν σανίδα σωτηρίας μα;.

Ἡ «Ἐκλαιρ» σκβιστικὴ εἰς ἄτοον γ.ρφει. «Ἡ ἀφ' ἡ.ῶν ἀρ.ίρεις τῆ, Κω)πόλεως δὲν θὰ ἐσήμαινε μόνον τὴν ἀπο.ερλιόνι τοῦ τουρκικοῦ Κράτου, ἀλλὰ θὰ ἀπεστέρει ἀτανιας τοῦ. Μουσουλμανοὺς τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἡδ.ηγοῦ καὶ τότε αἱ διατάσεις τῆς ἀνθρωποσφαγῆ, ἤτις θὰ προεκαλεῖτο ἐκ τοῦ αὐτοῦ πρᾶξεκατηρματος, θὰ προσεκλ.μβάνε τοιαύτην ἐπέκτασιν ὥστε ὁ πεπλεί σ.ένος κόσμος ρέτεται θὰ κατενόει, ὀρεῖτο; ὅμω; τὸ σφάλμα ὁ τερ διέπραξε. Ἀς ἀναλογισθῶσι οἱ ὁπεῦθυνοι ὅτι ἐν τοιαύτῃ καταβλεῖ ἐπεβελλεῖ ποτε.ιόβελία ἐκκρίνει θὰ μᾶ; συνεκ.ατεῖ καὶ ἡ ζωὴ ὀυδὲν πλέον θελγετρον θὰ ἐνέχει εἰς τοὺς ὀρθλμοὺς μας. Διακηρύσσομεν ὅτι ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸν κόσμον, ὅτι εἰμεθ ἑτοιμοι διὰ πάσαν θυσίαν!

Ἡ «Βακὶτ» τέλος γ.ρφει: «Οἱ λονδίνειοι «Ταίμς», ἐ.κοντο νὰ σχολιασωσι καὶ τὰς πρώτας συνεπείας ἡ; ἐκδιώξεως τῶν Τούρκων ἐκ Κω)τόλεω;. Πλὴν ἐκεῖνο ὅ.ερ προκαλεῖ ἀντιζηλίαν μεταξὺ τῶν Δυνα.μεων δὲν εἶνε ἡ παρουσία τῶν Τούρκων ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύτῃ, ἀλλὰ ἡ κατοχὴ αὐτῆ;. Μὴ θεὶ.ωσι τὰ ἀπορρίψωσι τὴν ἀλήθειαν τοῦ λ.γου. Τὴν κατανοοῦμεν καλῶ;. Ἐὰν λοιπὸν τ

κτίσει ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνορκίας τοῦ εἰς τὸν θρόνον Γουλιέλμου ὁ Π αὐτὸ τὸ δ.ειρον καὶ τὸν σκοπὸν εἶχε. Ρίπτει τὸν Β σμαρκ καὶ δίλγον κατ' ὀλίγον μεταβάλλει τὴν καιροσκόπον πολιτικὴν ἐκείνου εἰς κυριολεκτικῶς κοσμοκρατορικὴν κατεύθυνσιν.

Ἡ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς αὐτῆς γ νεται κυριώτατα μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεγάλων νευτικῶν ἐξοπλισμῶν ἀπὸ τοῦ 1897 οἱ ὁποῖοι ἦσαν κοὶ μόνον σκοπὸν εἶχαν, τὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἔρχεται ἔπειτα ἡ κακοῦργος καὶ πε σμὸν ἀντίδρασις τῆς Γερμανίας ἐναντίον πάσης προστασίας τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ εἰρηνικὴν λύσιν τῶν μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν διὰ ἐμφ ῶν. Ἀκολουθοῦν οἱ διδιάκοποι καὶ συνεχεῖς προκλήσεις Των Παγγερμανιστικῶν κύκλων αἱ ὁποῖαι ἐνισχύονται τὰ μάλιστα ἀπο τ ὺ, λόγους καὶ τὰς ἀφορούσας τὰ ὁποία τόσον ἀγαποῦσεν ὁ Κάϊζερ.

Καὶ ἀναφέρει μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ὁ Κάουτσκυ μίαν προσφώνησ ν του ἐν Μ ιεμερχάφ ε κατὰ τὴν 27 Ἰουλίου 1900, ὅτε ἀπεγαιρέτα τὰ δυὰ τὴν Κίναν ἀναχω ροῦντα Γερμανικὰ τμήματα:

«Συγχωρήσετε δὲν θὰ δίδετε. Αἰχμαλώτ ς δὲν θέλω. Ὅ ω: πρὸ χιλίων ἐτῶν οἱ Οὖννοι ὑπὸ τὸν βασιλέα Ἀττίλαν ἀφῆκαν τὸ ὄνομά τον ὡ χαρακτηρισμὸν ἐν εἰς τὴν Ἱστορίαν.... ἔστω θέλω νὰ μείνη καὶ τώρα ἐπὶ χιλιάδα; ἐτῶν εἰς τὴν Κίναν τὸ ὄνομα «Γερμανός» μὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν ὥ ε νὰ μὴ τολμήσῃ πλέον πο τὲ κανεὶς Κινέζ ς ἔστω καὶ νὰ στροβωνυπεῖχ Γερμανόν.»

«Ἐὰν δὲ ἀργότερ, παρατηρεῖ ὁ Κάουτσκυ, ὁ ἀπαίσιος τρόπο , μὲ τὸν ὁποῖ ν διεξηγαγομεν τὸν πόλεμον, μᾶ ἀπέφερε τὸν χαρακτ ρισμὸν τῶν Οὖννων, ὁ Γερμανικὸς λαὸς ἀ εὐχαριστήσῃ δι' αὐτὸ τὸν Αὐτοκράτορά του.»

Τὸ 1898 Κάϊζερ κηρύσσει τὸν ἀντίπαλον τῶν 300 ἑκατομμυρ ων Μουσουλμάνων τῆς γῆς, προκαλεῖ οὗ ω καὶ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ρωσσίαν. Καὶ ἐξαλοῦνται οὗτ ος ἀτελέσματ ς ἡ σειρὰ τῶν προκλήσεων. Ἂν αὐτοὶ δὲν ἔφερον τὸν πόλεμον ἐνωρίτερ, βεβαιω; δὲν ἔπαισε δι' αὐτὸ ἡ Γερμανία.

Γίνεται ὅ ως ἡ Γερμανία ἐχθρὰ πρὸς ὅλας τὰς Δυνάμεις τῆ Εὐ ώπης. Καὶ μένουν φίλοι τὴ μόνον δύο ἔθνη, τὰ ὁποῖα εἶχαν χάσει τὴν ζωτικότητά των, ἡ Αὐστροουγγαρία καὶ ἡ Τουρκία, εἰς τὰ ὁποῖ ἐπέρχετο ἀργότερον νὰ προσεθῇ καὶ ἡ Βουλγαρία.

Εἰς τὴν Αὐστρίαν ὁ Κάϊζερ εὑρίσκει πιστὸν βοηθὸν εἰς τὰς ἐμπεριπλεκτικὰς του προσπαθείας τὸν τότε Δούδον ἀρχιδοῦκα Φ αγ ἰσιον Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος πρῶτος διδει ὡρισμένην τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Αὐστριακοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην.

Κ ὶ ἐὰν εἶ δύο συνέχοντ, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γερμανία, ἐξακολουθοῦν τὴν πολιτικήν των μέχρι τῶν τελευταί ων Βαλκανικῶν κρίσεων, ἡ κατὰ τὰς ὁποίας στάσ ων εἶχε πλέον ἡ γνωσιή.

Τῷ 1908 μὲ τὴν ἄ ισον καὶ βία κατάληψιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνη, τὸ 1913 μὲ τὴν βάνασ ν ἐρσόκλησιν τῆς Αὐστρίας κατὰ τῆς Σερβ ας καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν Αὐστριακὴν ἐπεκτάσεισ ν ἡ Εὐ ωπὴ ἡ εἰ ἡ ἐν τῇ ἡθεσι ἐν κινδύνῳ τὸν ὁποῖ ν μόνον οἱ πρὸ σπάθειαι ἄλλων κατώ θωσαν ν' ἀποσβήσ ν.

Ὅταν ἔλθεν οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι καὶ ἐγκαθιδρύθη ἐν τ ῖ Βαλκανίοις τὸ κράτο ς τῆς εἰρήνης τοῦ Βουκουρεστίου, ἡ Αὐστρία ἀρχίζει εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπιμένης προσπαθείας πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος αὐτοῦ. Κ ὶ ἐγκαινιάζεται ἀπὸ τῆ ἡμέρας ἐκείνης ἡ Γερμανοαυστριακὴ πολιτικὴ ἡ ὁποία ἀφεύκτω; θὰ κατέλῃγεν εἰς τὸν παγ ὁσμιον ὁ ἐλεμον.

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1913 οἱ Γερμανοὶ κατορθώνουν νὰ ἐγκαθιδρύσουν ἐν Τουρκία τὸν Λ μαν φὸν Σάνδερς ὡ πραγματικὸν ἀρχηγὸν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ τὸν Μάρτιον τοῦ 1914 τὸν Γερμανὸν πρίγκηπα Βῆδ ὡς Βασιλέα τῆς Ἀλβανίας.

Καὶ ἀ χνται ἀπὸ τότε οἱ συναντήσεις τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου μὲ τὸν Αὐστριακὸν Διάδοχον εἰς τὸ Μιραμάρ καὶ εἰς τὸ Κονοπίστ, κατὰ τὰς ὁποίας, ὡ. εἶνε πεπισμένος ὁ Κάϊζερ, ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς μεγάλης συνωμοσίας, ἡ ὁποία θὰ ἐπέφερε τὸν παγκόσμιον πόλεμον.

Τὰ συμπεράσματα τῶν συναντήσεων αὐτῶν περιέχονται εἰς μακροσκέλεστατον ὑπόμνημο, τὸ ὁποῖον ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἠτοίμασε περὶ τὰ τέλη Ἰ υνίου. Τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ εἶ ε ἔσω; τὸ ἐπιστολικὸν δέστερον ἔγγραφον τοῦ ὁ ἶον ἐγκώρισεν ἡ διπλωματία πρὸ τοῦ πολέμου, κ ὶ ὑποδεικνύει δὲ τὸ ἔγγραφον αὐτὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡ διπλωματικὴ γλῶσσα ὀνομάζει «ἐ ολικὴν κόν πόλεμον» κατὰ τῆς Αὐστρίας.

Τὸ ἔγγραφον αὐτὸ ἦτο μόλις ἕοιμον ὅτε ἐπῆλθεν ἡ διλοφανία τοῦ Διαδόχου τῆς Αὐστρίας ἐν Σεραγέβῳ. Ἦτο ἀφορμὴ, τὴν ὁποίαν ἀπέμενεν ὁ καιροφυλακτῶν Γερμανικὸς μιλιταρισμὸς καὶ Ἰμπεριαλισμό . Ἀπὸ αὐτῆς ἀρχ ζει ἡ κυμ ίος δράσις τοῦ Κάϊζερ καὶ τοῦ περιβ ἄλλοντος τ ν. Ἀπὸ τὴν χρονολογ ὰν δὲ αὐτὴν ἀρχίζουν κυρίως τὰ βαγιοήμανα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἀποκαλύπτουν ὅλην τὴν κατὰ τῆς ἀνθωπότητος πρόδοσ αν τοῦ Κάϊζερ καὶ τῆς Κυβερνήσεώς τ ν.

ΝΑΥΤΟΜΗΧΑΝΑΣ

ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ πετρελαίου

Ἀμερικανικῶν καὶ ἄλλων Ἐργοστασίων δυνάμεως; τῶν 100, 70, 60, 45, 30, 22 καὶ 14 ἵππω , ὡ; καὶ μηχανα; ξηρᾶς πρέβλυβεν καὶ ἐτέμου; πρὸς πώλησιν ἡ ἐν Πειραιεῖ Εἰσαγωγικὴ Ἑταιρία

Ἰ. Κ. Διαμαντίδου — Ρῖῶν

Διὰ πελ.σιοτέρας πληροφορίας ἀπευθύνθῆτε πρὸ; τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῆ

ΚΩΝΣΤ. Ι. ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΝ

παραπλέρας τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος ἀδελφῶν Λαμέλη — Π. Ἀντωνίου καὶ ἀπέναντι γραφείου Μουζάλα 4—10

ΔΕΛΤΙΑ

ΛΑΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ

τυγχάνει ἡ ἀνησυχία τοῦ κόσμου διὰ τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος.

Ὡς εἴπομεν προχθές, ἡ ὕψωσις τῆς ἀξίας τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἶναι τ ε χ ν η τ ὴ καὶ π ρ ὸ σ ω ρ ι ν ή. Τὴν ἐδημιούργησαν ἡ ἀκατάσχετος τάσις πρὸς κερδοσκοπείαν καὶ ἡ γενικὴ διεθνὴς οἰκονομικὴ ἀνωμαλία. Εἶναι μία μεταβατικὴ κατάσισις δίδουσα βεβαίως λαβὴν εἰς πτῶσιν τῆς δραχμῆς μας, οὐχ' ἧττον ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι πρόκειται περὶ καταστάσεως μελλούσης νὰ παγιωθῇ.

Ἡ Κυβέρνησις παρακολουθοῦσα ἀγρύπνως τὴν ἐξέλιξιν ταύτην καὶ ἴνα ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν κανονικὴν οἰκονομικὴν τροχιάν, ἔλαβε τὰ προσήκοντα μέτρα, κατόπιν τῶν ὁποίων ἀναμένεται ἡ βελτίωσις τῆς τιμῆς τῆς Ἑλληνικῆς δραχμῆς.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΜΕΘΑ

ὅτι αἱ ἀποβάθρα: τοῦ Πειράματος Γέρας εὑρίσκονται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν καὶ ὅτι τὰ ζῶα ἀδυνατοῦν νὰ διαπεραιοῦνται λόγῳ τῆς καταστάσεως ταύτης ἐπὶ τῶν ἐκτελούντων τὴν συγκοινωνίαν πλοιαρίων.

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις ὑπεσχέθη κατ' ἐπανάληψιν ὅτι θὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα. Συνιστῶμεν τὴν ἄμεσον λῆψιν τῶν μέτρων τούτων, διότι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐπιδέχονται ἀναβολὰς, διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ κόσμος ἀναγκάζεται νὰ ὑποβάλλεται εἰς δίωρον ἐπιβράδυνσιν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ δυσφορία του εἶναι μεγίστη.

ΗΛΕΣΒΟΣ

Τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος μας

Κατωφθώθη ἐπὶ τέλους τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς πόλεώς μας νὰ πεισθῇ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ βελτιωθῇ ὁ λιμὴν τῆς πόλεώς μας καὶ νὰ συστηθῇ ἰδιαίτερον λιμενικὸν ταμεῖον ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος.

Κατόπιν πολυώρου συσκέψεως ἐν τῷ Δημαρχείῳ προχθὲς, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς πόλεώς μας ἀπεφάσισε κατ' ἀρχὴν τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἐν λόγῳ ταμείου.

Ἠτο καιρὸς πλέον νὰ ἀποκτήσῃ ἡ πόλις μας, τὸ ἀναγκαῖτερ τοῦτο ταμεῖον, ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ ὁποίου θὰ δυνηθῇ νὰ ἴδῃ καὶ ἡ Μυτιλήνη λιμένα ἀντάξιον τοῦ ἐμπορικοῦ της ὀνόματος καὶ τῆς ἐμπορικῆς της θέσεως, ἣν κατέχει ἐν τῷ Αἰγαίῳ Πελάγει.

Ἐπίταξις καφὲ, ζακχάρεως καὶ ἀλεύρων

Δι' ἐπειγούσης τηλεγραφικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ πρὸς τὴν Νομαρχίαν μας, διετάχθη ἡ ἐπίταξις τῶν εἰς χεῖρας τῶν ἐμπόρων ὑπαρχόντων ἀλεύρων, ζακχάρεως καὶ καφέ.

Κίνησις πολεμικῶν

Ἀπέπλευσε προχθὲς τοῦ λιμένος μας τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Θύελλα», ὡς καὶ τὸ τορπιλλοβόλον «Θέτις». Κατέπλευσε προχθὲς τὸ τορπιλλοβόλον «Ἀρέθουσα».

Μεγάλη δωρεὰ ὑπὲρ τῶν προσφύγων

Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀδελφότης «Near East Relief» «Περὶ θαλψις τῆ; Ἐγγὺς Ἀνατολῆ», παρέδωκεν εἰς τὸν Ἀρμενικὸν Σμύρνης κ. Στεφανάδη διὰ τοῦ Συνταγματάρχου κ. Fordτὸ ποσὸν 6000 δολλαρίων, ὑπὲρ τῶν προσφύγων Λ σβου.

Ὁ κ. Στεφανάδης ἀποστέλει τὸ ποσὸν τοῦτο (ἰνιπροσωπεῦον μὲ τὴν σημερινὴν ἀξίαν τῆς [τιμῆ: τὸ δολλάριον δραχμ. 6000) πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Λέσβου ζητῶν δῶρ; ἐ τ ὺ ου τοῦ ἐπιστοφῆ τὸ ἀναλογοῦν ποσὸν διὰ τοὺς ἤδη πεινοσιήσαντας πρόσφυγας εἰς αὐ. θὰ τὸ διανείμῃ διότι ἡ ἀπόφασ ς αὐτὴ τῆς Ἀδελφότητος ἔχει ἰσχυρῆ πρὸ μηνῶν.

Ἐὰν ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς ἀποδεχθῇ τὴν ἄπαψιν ἑαύτην τοῦ κ. Ἀρμενοῦ Σμύρνη, τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν θὰ ἐλατωθῇ εἰς τὸ ἥμισυ, διδομένου ὅτι οἱ ἡμισεις ἐκ τῶν προσφύγων ἀνεχώρησαν ἤδη.

Μία προαγωγὴ

Μὲ εἰλικρινῆ χαρὰν ἐπληροφορήθημεν τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας προαγωγὴν τοῦ παρ' ἡμῖν συμπαθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ τῶν Μουσῶν θεράποντος κ. Θεαφ. Χατζηγεώργη εἰς γυμνασιάρχην Ἐδέσσης.

Τὸν δικαιερημένον τοῦτον σκαπανέα τῶν Γραμμάτων συγχαίροντες εὐχόμεθα καὶ εἰς ἀνώτερα.

Τὸ Συνάλλαγμα

Αἱ τελευταῖαι τηλεγραφηθεῖσαι τιμαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάματος ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: Λίρα Ἀγγλίας Ο. 31, Φράγκον 0.65, Δολλάριον 9.30, Ἐλβ. Φράγκον 1.60, Ἰσπ. Πετσέτα 1.68, Ἰταλ. Λίρα 0.52 1)2.

Ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου

Μᾶς ἀνακοινοῦται ὅτι ἐν Χίῳ ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου εἶναι κατὰ 0.10 λεπτὰ μικρότερα καθ' ὅσον γίνεται ἐκεῖ ἀποπτύρωσις μόνον 8 ο)ο ἐνῷ ἐνταῦθα γίνεται τοιαύτη 12 ο)ο.

Καὶ τὰ πετρέλαια

Ἐκτὸς τῶν τροφίμων προσκαλοῦνται καὶ οἱ κάτοχοι πετρελαίου πρὸς ἐμπορίαν ὅπως δηλώσουν εἰς τὸ α . ἀστυνομικὸν τμῆμα ἐντὸς τῆς σήμερον, τί ποσὰ κατέχουν.

Ἡ ζώνη διὰ τὴν ἐπιζωοτίαν

Κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ νομοκτηνιάτρου κ. Ραφαὴλ, καθ' ἣν ἐξέλιπεν ὁλοσχερῶς ἡ ἐπιζωοτία ἐκ τῆς νήσου μας, ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς διέταξε τὴν κατάργησιν τῆς λοιμικῆς ζώνης καὶ ἐπέτρεψε τὴν ἐλευθεροκοινωνίαν τῶν ποιμνίων.

Ἡ ἐπέτειος τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν αὔριον Πέμπτην θέλει τελεσθῇ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Γυμνασίου ἡ νενομισμένη σχολικὴ ἑορτὴ, καθ' ἣν ὁ Γυμνασιάρχης κ. Ἰ. Ὀλύμπιος θὰ ἀπαγγείλῃ τὸν πέμπτον αὐτοῦ λόγον περὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ὥρα ἐνάρξεως 10 1)2. Οὐδεμία πρόσκλησις ἀποστέλλεται.

Διορισμοὶ

Δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως διωρίσθη ἕκτακτος γραμματεὺς β. τάξεως παρὰ τῇ ἐνταῦθα Οἰκον. Ἐφορείᾳ ὁ κ. Γ. Μ. Λάμπρος εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπολυθέντος τοιούτου Ἐλ. Ράμφου.

Ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀροδιαμοῦ Λέσβου, διωρίσθη ὡς ἐπόπτης τῆς ἀγορᾶς ὁ ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἐφεδρος ἀνθυπολοχαγὸς κ. Πολιτάκης

Χορευτικὴ κίνησις

Ἀτόψε εἰς τὴν εὐρ αν αἱ θουσιν τοῦ καφενεῖ ο Γιανναρέλλη, ἐπὶ τῆς πρωτομαΐας, δίδεται μεγάλη χορευτικὴ ἐσ ασις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Ἀποκρεω, καθ' ἣν θὰ συμπεσῇ ἡ ὀνομαστικὴ τοῦ κ. Κλ. Μυρογιάννη. Ὁ χορὸς θὰ διευθύνεται ὑπὸ τοῦ χοροδιδασκάλου κ. Ἀν. Κυκλοπούλου.

Ἔτσι σήμερον ἐστολισμένη τῇ εὐρεῖᾳ καὶ φωτολαμπρᾷ αἴθουσ τοῦ «Ἀλκαίου» θέλει νὰ μεγάλη χορευτικὴ ἐσ ασις μὲ μουσικὴν τῶν ἀδελφῶν Ἀστρινοῦ καὶ ἀδελφ. Πατσόγλου. Χοροδιδάσκαλος ὁ κ. Δοξὸ ιανὸς.

Φιλανθρωπικὰ καὶ Ἐκπαιδευτικὰ Καταστήματα Μυτιλήνης

Μεθαύ ιον Πέμπτην 30 Ἰανουαρίου ἐπέτειον τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν θέλει τελεσθῇ ἐν τῷ Ἱερῷ Ν ῷ τοῦ Ἁγίου Θεράποντος μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν δοιδήμων Ἱδ υιῶν καὶ Εὐεργετῶν τῶν Φιλανθρωπικῶν καὶ Ἐκπαιδευτικῶν Καταστημάτων τῆς πόλεώς μας.

Ὅλον παρακολοῦνται πάντες ὅ ως παρεσιῶν τὴν τελετὴν ταύτην.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920

Ἡ Ἐφορεία

ΠΕΝΘΗ

† ΙΟΥΛΙΑ Δ. ΚΟΜΝΗΝΟΥ

Μαραζωμένη κόρη, μόλις εἰς τὸ ἄνθο; τῆς ἡλικίας τῆ , μὲ τόσα χχουσὲ ἐλπίδες ποὺ ἔτρεφε, πέταξε γιὰ πάντα σὲν ἀλόγ τόσμο τόσο γρήγορ, ἀφοῦ τόσ μικ ὴ βαρέθηκε τὸν κόσμο τοῦτο τὸν μάταιο.

Ἀριθμοῦσα 16 Μ ῆνω; καὶ πρωΐβλ θεῖσα ἀπὸ δύνγοημερον νόσ ν ἡ μακαρίτις Ἰουλία Δ. Κομνηνοῦ ἡ Κουκέλη, ὕστερα ἀπὸ τόσ; πατριαῖς καὶ ἰατικὰς περιθάψεις ἐδὲν κατώρθωσε νὰ σωθῇ καὶ νὰ φέρῃ πίσω τὴν χαρὰν ποὺ βασλεύε στὸ σπίτ τον καὶ ἡ ὁποία σβήστηκε μὲ τὸν τόσον ἐξαφνικὸν θάνατόν τη;.

Μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τῆς πολυαγαπημένης μάνας τη , ποὺ τῆς ἔδωκε καλὴν ἀνατροφὴν, ὡ; κόρη καλῆς οἰκογενείας, παρέδωκε τὴν ἀγγελικήν της ψυχὴν στὸ Πλάστη, καὶ μέσα σεὺ, κοιετοὺ, καὶ θρήνους, ἔφυγε σὲν εὐ ανὸ, ἀφοῦ θυμήθηκε καὶ γιὰ τελευτα ία φορὰ τὰ ποθητά τη; τρία ἀδέλφια πεὺ ἀπὸ τόσα χρόνια ὑπηνετοῦν τὴν πατρ δα.

Ἡ μακαρίτις Ἰουλία ἀφήνει λύπην τόσην τὸ; δυστυχεῖς γονεῖ τη , ὅσην καὶ εἰς τὰς πολλὰς φίλας τη; οἱ ὁποῖαι θλίβονται διὰ τὸν πικρὸν ἀποχωρισμόν της καὶ συγκινοῦνται πολὺ, ἐπὶ τόσο γρήγορα βιάσθη ε νὰ φύγῃ.

Στοὺς τεθλιμμένους γονεῖς καὶ ἀδελφοὺ, ποὺ δείκνυσαν τόσ ο λη ἡ συμφορὰ εὐρόμεθα τὴν ἐξ "Ὑψους παρηγορίαν, καὶ στὴ μακαρίτιδα Ἰουλία κοῦφο τῆς γῆς τὸ χῶμα.

Π ακάδες 20 Ἰανουαρίου 1920.

Π. Κ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 10527 — **ΑΘΗΝΑΙ 26 Ἰανουαρίου**

Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀδριάντος Τρικούπη

Σήμερον ἐγένετο τὸ πολιτικὸν μνημόσυνον μεθ' ὁ ἔλαβον χώραν τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Τρικούπη. Κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀδριάντος, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ρέπουλης ἐξεφώνησεν ὑπέροχον λόγον, ἀνασκοπήσας τὸ ἔργον, τὰς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ Τρικούπη, εἶτα ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπεκάλυψε τὸν ἀνδριάντα.

Συλλαλητήριον ἐργατῶν

Εἰς τὸ θέατρον «Ἀθήναιον» διωργανώθη συλλαλητήριον τῶν ἐργατῶν, διαμαρτυρηθέντων διὰ τὴν ψήφησιν τῶν ἐργατικῶν Νομοσχεδίων.

Δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου

Ἐπιτροπὴ ἐξ ἐργατῶν παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπέδωκεν αὐτῷ σχετικὸν ψήφισμα. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴν ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐπιμελήσῃ ὁ ἐπιμένος εἰς τὴν ψήφισιν τῶν ἐργατικῶν Νομοσχεδίων προσθέσας ἐπὶ λέξει «ὅταν ἔλθητε εἰς τὴν ἀρχὴν ψηφίσατε ἄλλα».

Ἀπόπειρα τοῦ Κεμὰλ

Τὰ στρατεύματα τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐπεσειράθησαν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τοῦ Κελίντ Μπὰχρ τῆς Καλλιπόλεως ἀλλ' ἀπικρούσθησαν.

Ἀποβίβασις Ἀγγλικοῦ στρατοῦ

Ἀγγλικὸς στρατὸς ἀπεβιβάσθη εἰς τὸ Πέραμον πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν Τουρκικῶν κινήσεων ἐν τῇ Χερσονήσῳ καὶ Καλλιπόλεως.

Νέαι αὐστριακαὶ διακοινώσεις πρὸς τὴν Τουρκίαν

Οἱ ἐν Κωνπόλει Ἀρμοσταὶ τῶν Συμμάχων ἐπέδωκαν εἰς τὴν Μ. Βεζυρείαν νέας αὐστηρὰς διακοινώσεις.

Δούζας

Λιμενικὴ κίνησις

Προχθὲς κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ ἀτμόπλοιον «Ρούμελη» ἐκ Πειραιῶς, Σμύρνης καὶ Πλωμαρίου διὰ Κυδωνίας.

Ἀνακοινώθη

Οἱ μὴ δηλώσαντε: εἰσέτι εἰς τὴν Μοιραρχίαν Λέσβου ('Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν) πᾶν εἶδος τροφίμων τοῦ ὁποίου τυγχάνουσι κάτοχοι ὡ: καὶ τὸ μέρος ἔνθα εἶνε ἐνταποθηκευμένα, εἴτε ἐλαιρφοι εἶνε εἴτοι, εἴτε ἀρτοποιοὶ, εἴτε ἰδιῶται, παρακαλοῦνται ὅπως μέχρι τῆς αὔριον μεσημβρίας δηλώσωσι ταῦτα ἐγγράφω, ὑποβάλλοντες σχετικὸν κατάλογον τῇ Μοιραρχ ᾳ. Ἐν περιπτώσει ἀποκρύψεως θέτει ἐφαρμ σθῇ κατ' αὐτῶν ὁ περὶ ἀσφαλείας Νόμος. Ἐπίσης γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺ ὅτι ἡ πώλησ τοῦ ἄρτου θὰ γίνῃ τε ἀπὸ τῆς δης πρωΐνῆς ὥρας μέχρι τῆς δης μετὰ μεσημβρίαν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 28 Ἰανουαρίου 1920

Ἐκ τοῦ Γραφείου Νομαρχίας Λέσβου

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΛΕΣΒΟΥ

Ἀπόφασις 91

Ἔχοντες ὑπ' ὄψ ν τὰ ἄοθρα 11 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου 1918 Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 1149 περὶ Γεν. Διοικήσεως ἐν ταῖς Ν. Χώραις ὡ, καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς τοπικῆ; ἐπαρχεία;, τῆς νήσου Λέσβου.

Ἀποφασίζομεν

Παραγγέλλομεν τὴν ἐνέργειαν ἀπογραφῆ: τῶν ἐν ἑκάστῳ Δήμῳ ἢ Κοινότητι τῆς νήσου ὑπαρχόντων φαγοσίμων ἐλα ν ἐλαιοειδῶν. Ἡ ἀπογραφὴ ἐνεργηθήσεται ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τῶν Δημάρχων ἢ Προέδρων ἑ ἑστης Κινότητος καὶ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν ἀρχῶν παρ' ὧν θέλουσι συνταχθῇ πίνακες ἐν εἰ; νὰ ἐμφαίνηται ἡ χρονολογία, ὀνομαστικῶ: δὲ ἑ ἑστος κάτοχος, ὡ; καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ κατεχομένη ποσότης φαγοσ μου ἐλαίου εἰς ὀκάδας.

Ἀπὸ τῆ; ἡμέρα; τῆς δηλώτεω; ἑκαστο; κάτοχος θὰ εἶνε ὑπεύθυνος ἢ νὰ ἔχῃ εἰ τὴν ἀποθήκην του τὸ δηλωθὲν ἔλαιον ἢ θὰ ἀποχωρεῦται νὰ ἀποδεικνύῃ ἐγγράφω, δι' ἐνεπυρόφευν δηλώσεω; τὸ ὁ ομα τῶν τρ ῶν ἀγοραστῶν.

Πρὸς ἔγκυρον β βαίωσιν τῆ; δηλουμένη; ποσότητος οἱ κάτοχοι ὑ ιοχρ οῦνται ἅμα τῇ δηλώσει νὰ ὑ ογράφωσιν ἐπὶ τοῦ πίνακο, καὶ ἐν ἰδιαιτέρᾳ σελίδι.

Κατὰ τὴν ἄπογ αφὴν θέτει ληφθῇ ὑ ὑ ὄψιν καὶ ἡ ἐλαχίστη ποσότη; ἐλαίου τὴν ὁποίαν ἔ ει ἑκαστο δ' ἐ ιαιτὴν του χρῆσιν, δέον δὲ νὰ ληφθῇ πρόνοια ὁ ὁ τῆ; ἐνεργούσης τὴν ἀπογραφὴν ἐπιτροπῆ, διὰ πρχειρου δ ν ιμισεῖς ὥστε νὰ μὴ παραστα θῇ ὡ; ἔλαιον βιομηχανικῆ; χρήσεω, ποσότης ἐλαίου φαγησιμου ἀποσθήτοτε.

Ἐν περιπτώσει ψευδ ῦς δηλώσεως ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ δηλωθέντος ἐλαίου κατὰ τὴν ἐλλοιουσ ν νὰ ἐ ενεγηθῇ ἐπιτόπιο ἐξέλεγξιν ὑ ὸ τῆς Μοιρ ρίας τὸ ἔλαιον θὰ κατασχεθῇ. καὶ οἱ ψευδῶ; δηλώσαντες θὰ παραπεμφθοῦν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν δι' ἀποκρίσεω.

Ἐντελέσθω τὴν τοιαύτην σύνταξιν καὶ ὑπ' βολὴν τῶν πινάκων τούτων, καθ' ὅσον ἐκ τῆς καταγραφῆ; ταύτης ἐξαρτᾶται ὁ κανον ισμὸς τοῦ τρόπου τῆς ἐξασφαλίσεω; τῆς τοπικῆ; ἐπαρκείας μόνον δὲ μετὰ τὴν ἐξ σφάλισ ν ταύτης θέλει ἀρθῇ ὅλο τῆς Γενικῆ; Διοι ήσεω; ἡ δικαιοθεσία ἀπαγόρευσ ς πάσης ἐξαγωγῆς.

Μυτιλήνη 20 Ἰανουαρίου 1920

Ὁ Γενικὸ; Διοικητὴ; Λέσβου

Χρυσοβελώνης

Ἀπόφασις 68

Ἔχοντες ὑπ' ὄψ ν τὰ ἄοθρα 11 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου 1918 Β. Διατάγματος περὶ Γεν. Διοικήσεων ἐν ταῖς Ν. Χώραι , τὴν ὑπ' ἀριθ. 376, ἐ. ἔ. ἀναφο ὰν τοῦ κ. Νομάρχου Λέσβου, τὸ ὑπ' ἀριθ. 161 ἐ. ἔ. πρακτικὸν τῆς Κενῆ. Ἐπιτροπῆ; Ἐφοδ. Λέσβου ὡ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τοπικῆ; ἐπαρκείας τῆς Νήσου.

Ἀποφασίζομεν

Ἀπαγορεύομεν τὴν ἄνευ ἀδείας ἡμῶν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν παντὸς τροφίμου ἐκ τῆς ὑφ' ἡμᾶ; Νήσου καὶ ἰδίω; τοῦ σαφηγίων καὶ ἐλαιολιθίου δυέ τε τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν